

[Statsministeren.]

Ord, men jeg skal i al Almindelighed afvente Forslagets Behandling. I Dag skal jeg kun sige til det ærede Medlem Hr. Brorsen, at jeg er enig med ham om, at siden Landstingsflertallet skiftede i 1936, er der ikke danske Borgere, der i samme Grad plier Uret som tidligere. Det er rigtigt nok, men en stor Del danske Borgere lider i hvert Fald den Uret, at de er udelukkede fra at øve Indflydelse paa Grund af den meningsløse Valgrets alder, der nu gælder for det ene af Tingene. Jeg ser derfor ingen rimelig Grund til at udskyde Sagen, saadan som det ærede Medlems Ønske var, men venter derimod, at Venstre vil søge at finde sit Standpunkt og være med til en god Afgørelse af Sagen nu i en nær Fremtid.

Af Enkeltheder skal jeg nævne det ærede Medlem Hr. Brorsens Indignation over Politikorpsets Indmeldelse i De samvirkende Fagforbund. Det ærede Medlem er vel sikker paa sin Fremstilling, ellers vilde han vel ikke komme med den i saa skræppe Vendinger, som han anvendte. Jeg har forespurgt, men der er hverken i De samvirkende Fagforbund eller i Politiet nogen, der ved noget om denne Indmeldelse i De samvirkende Fagforbund. Politiet er indmeldt i en Centralorganisation af danske Statstjenestemænd, men ikke i De samvirkende Fagforbund, hvor Centralorganisationen heller ikke befinder sig. Der er enkelte af Centralorganisationens Afdelinger — jeg tror Postbudene, og maaske andre —, der er Medlemmer af De samvirkende Fagforbund, men Centralorganisationen binder ikke Folk til at være Medlemmer deraf, og det er i Centralorganisationen, Politiet er indtraadt. Jeg haaber derfor, det ærede Medlem stryger de skræppe Bebudelser over for Politiet, som han fandt Anledning til at fremsætte.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller bebudede Forslag om en Kommission til, som han sagde, om en fredelig Forhandling angaaende Grønland. Ja, jeg vil ikke paa staaende Fod give Tilslutning til en saadan Plan, men skal gerne med størst mulig Velvilje se paa Forslaget, naar det altsaa fremkommer, som jeg forstod det gør. Vi har jo i Forvejen en permanent Kommission, nemlig Rigsdagens Grønlandsudvalg, som faar alle Oplysninger forelagt, som det maatte ønske, og som kan rejse og som til Tider rejser Drøftelser i vidt Omfang, og disse Drøftelser vil jo meget vel kunne tjene til Oplysning for Partierne. Men det er jo muligt, at det ikke anses for tilfredsstillende, og derfor kan vi meget

vel se paa denne Plan om en Kommission angaaende Grønland. Jeg havde tænkt mig, at man fra Rigsdagens Side havde Brug for for Rigsdagen som Helhed at faa visse grundige Oplysninger om Grønland, og noget saadant kunde jo særdeles vel iværksættes og maaske ogsaa være begrundet i den nye Bevægelse, der er opstaaet, og som udspreder de besynderligste Røvehistorier om baade Grønlands Forhold og Grønlands Styrelse. Men naar Forslaget altsaa nu i alle Tilfælde kommer frem, er der ingen Grund til nu at tale nærmere om dette. Saa maa vi se det Forslag, og saa kan vi til sin Tid afgøre, om der er nogen rimelig Begrundelse for en saadan ny Kommission.

Det samme gælder det ærede Medlems Bebudelse af et Forlag om Undergrunden. Idet jeg naturligvis ogsaa her forbeholder mig nærmere Omtale af det, til jeg ser det, maa jeg dog allerede nu afvise det ærede Medlems ubeføjede Angreb paa denne Sags Behandling. Den er behandlet efter Rigsdagens Vedtagelse og efter Lovens Bud.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ret i, at Tiderne, naar man ser paa de Sager, hvormed man maa beskæftige sig, har drevet os over til Opgaver af helt anden Art end dem, man havde for Øje i 1929, og det er, som ogsaa det ærede Medlem sagde, særdeles stærke Kræfter udefra, som har sat denne Drift i Gang. Ud fra denne fuldkommen rigtige Betragtning er det ogsaa ganske interessant at høre det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), hvem det ganske synes at være undgaaet, at der har været en saadan Paatvingen os Opgaver, som ikke kendtes, dengang det ærede Medlem dannede sit Parti.

Det ærede Medlem taler om, at vi skal genindføre Frikonkurrencen, at vi skal vise et venligt Ansigt udadtil, og saa fortæller det ærede Medlem os, at Importbegrænsningen er drevet til det yderste. Det sidste maa være meget længe siden. Der er nemlig meget lidt af den beskyttende Importbegrænsning, som det ærede Medlem sigtede efter, og navnlig er der efter min Mening særdeles lidt af den Importbegrænsning, som virker imod forøget Arbejdsløshed. Den frie Konkurrence, som det ærede Medlem efterlyser, kan dog formentlig næppe praktiseres af et lille Land, naar andre har ophørt med at praktisere denne smukke Lære. Fri Konkurrence betyder jo at aabne Dørene, ikke sandt, uden Hensyn til andre foreliggende Handelsinteresser, saadan som Verden altsaa har indrettet Handelsforholdene, og det vil vel sige, at Industrien skal kvæles og Arbej-